

Hà Tất

Contents

Hà Tất	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	3
5. Chương 5	4
6. Chương 6	4
7. Chương 7	5
8. Chương 8	5
9. Chương 9	5
10. Chương 10	6
11. Chương 11	6
12. Chương 12	6
13. Chương 13	7
14. Chương 14	7
15. Chương 15	7
16. Chương 16	8
17. Chương 17	8
18. Chương 18	9
19. Chương 19	9
20. Chương 20	10
21. Chương 21	10
22. Chương 22	11
23. Chương 23	11
24. Chương 24	11
25. Chương 25	12
26. Chương 26	12
27. Chương 27	13
28. Chương 28	13
29. Chương 29	14
30. Chương 30	14
31. Chương 31	14
32. Chương 32	15
33. Chương 33	16
34. Chương 34	16
35. Chương 35	16
36. Chương 36	17
37. Chương 37	17
38. Chương 38	18
39. Chương 39	18
40. Chương 40	19
41. Chương 41	19

42. Chương 42	19
43. Chương 43	20
44. Chương 44	20
45. Chương 45	21
46. Chương 46	21
47. Chương 47	22
48. Chương 48	22
49. Chương 49	22
50. Chương 50	23
51. Chương 51	23
52. Chương 52	24
53. Chương 53	24

Hà Tất

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, ngắn, ngọt, HEMột câu chuyện xoay quanh việc lão bản của Hà Tất bỗng một ngày trở thành lão cô

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ha-tat>

1. Chương 1

Hà Tất năm nay 25 tuổi, là một trợ lý nghệ sĩ, một tay mơ điển hình. Y là đối nghề giữa chừng, trước đó y từng làm lập trình viên, từng bán ma lạt năng (1), từng đi bốc gạch, từng rửa bát thuê, cái gì cũng làm, mà toàn làm không tốt.

Mẹ y nói: “Không phải mày có đứa bạn làm ở bệnh viện sao, hay là nhờ nó kiểm tra hộ xem đầu óc có bị làm sao không”.

Hà Tất phi thường uỷ khuất, chẳng qua y chỉ hơi vụng về tí thôi, nếu dựa vào gương mặt để kiểm cơm thì chắc không thành vấn đề.

Thế là y liền gọi điện cho một bằng hữu đang làm ở công ty điện ảnh, hỏi xem công ty có đang tuyển chọn minh tinh không.

Vị bằng hữu kia khinh bỉ một trận. “Minh tinh không tuyển, nhưng đang tuyển trợ lý minh tinh đấy”.

“Là làm cái gì?”

“Ăn uống ngủ nghỉ của nghệ sĩ đều do trợ lý quản”.

Hà Tất nghĩ nghĩ, công việc này hẳn là không có gì quá khó khăn, biết đâu lúc cùng nghệ sĩ ra ngoài lại có người coi trọng y, cho y đi chụp ảnh diễn xuất, lúc đấy chẳng phải là mộng tưởng hoá thật rồi sao!

Vì thế, ngày hôm sau Hà Tất hí ha hí hửng đi gặp bằng hữu, từ đó về sau bước lên con đường không lối về.

2. Chương 2

Nghệ sĩ mà Hà Tất phụ trách được gọi là ‘ông chủ’.

Ông chủ nhà y tên là Cố Tuyên Duy, là một diễn viên mãi mà không nổi tiếng được, tốt xấu gì cũng được đào tạo chính quy, nhưng gần mười năm vẫn chỉ diễn mấy vai phụ ít đất, nhiều nhất chính là diễn nam số 2, mà còn là cái loại bị nam số 1 ngược cho đặc biệt thâm hiểm.

Cố Tuyên Duy người này, mắt thấy đã gần 30, sự nghiệp diễn xuất từ lúc bắt đầu đến giờ vẫn chỉ bình bình ổn ổn. Hắn cả ngày đều nằm mơ mình có thể diễn vai gì đó một phát là nổi tiếng luôn. Người đại diện của hắn nói. “Không bằng cậu đi đóng GV đi”.

Cố Tuyên Duy thật sự động tâm, đương nhiên không phải là đi đóng GV, mà là AV. Nhưng mà người đại diện của hắn lại nói. “Cậu đóng đi, cậu đóng xong liền phong sát cậu, tôi đây cũng yên tâm dẫn dắt người mới”.

Cố Tuyên Duy cực kỳ uỷ khuất, thế là một đại nam nhân cao gần mét chín làm tổ trên sofa không ngừng hu hu hu.

Hà Tất lần đầu tiên gặp mặt ông chủ nhà mình, chính là cảnh tượng như vậy.

3. Chương 3

Trước đó Hà Tất đã biết Cố Tuyên Duy, tuy rằng Cố Tuyên Duy có không mang kính râm không mang khẩu trang đi giữa dòng người thì cũng không có ai nhận ra hắn, nhưng Hà Tất sẽ nhận ra được.

Bởi vì Hà Tất có một sở thích, chính là xem phim truyền hình cầu huyết tám giờ tối.

Quan hệ mẹ chồng nàng dâu, kết hôn rồi ngoại tình, bồ nhí giết chồng, tranh đấu trong gia tộc, y thích xem nhất. Mà Cố Tuyên Duy, vừa khéo lại diễn không ít mấy phim kiểu này.

Mấy hôm trước Hà Tất vừa xem đến đoạn bồ nhí thành công đổ tội cho vợ chính, kết quả lại bị nam số 2 vạch trần, mà nam số 2 kia chính là do Cố Tuyên Duy đóng.

Hà Tất thích nhất là nam nhân bộ dáng đẹp, khi đó xem phim đã bị Cố Tuyên Duy diễn xuất chả ra làm sao nhưng lại đẹp trai đến nghịch thiên làm cho thần hồn điên đảo. Buổi tối lúc tự sướng còn đem ý dâm lên trên mặt người ta.

Cho nên, khi y bước vào phòng rồi nhìn thấy Cố Tuyên Duy, không tránh khỏi phải hét lên một tiếng.

4. Chương 4

Lần đầu tiên gặp mặt, Hà Tất đã khiến ông chủ bị dọa cho chết khiếp, ù tai suốt cả một ngày.

Cố Tuyên Duy tỏ vẻ: Cậu chính là trợ lý mới? Tìm chỗ nào mát mẻ mà đi đi!

Hà Tất không đi, nhất định phải bám theo hắn.

Người đại diện của Cố Tuyên Duy căn bản là lười xen vào, giới thiệu bọn họ với nhau một chút rồi bưng café tao nhã lắc hông rời đi.

“Sao anh ta lại phải ngoáy hông?” Hà Tất hỏi.

Cố Tuyên Duy nhìn về phía cánh cửa, tình ý sâu xa nói. “Bởi vì anh ta là thụ đó!”

“He he, thần tượng, anh biết thật nhiều!” Hai mắt Hà Tất phát sáng, nhìn Cố Tuyên Duy mà cứ giống như đang ngược lên nhìn nữ thần tự do.

Cố Tuyên Duy mù mờ hỏi lại. “Cậu gọi tôi là cái gì?”

“Thần tượng! Tôi siêu thích anh luôn!”

Thế là, Hà Tất thành công được giữ lại bên cạnh Cố Tuyên Duy, trở thành cậu trợ lý mới đầy vẻ vang.

5. Chương 5

Hà Tất đi theo Cố Tuyên Duy chạy lịch trình. Bình thường quay phim người khác phải quay rất lâu, Cố Tuyên Duy lại nửa ngày đã hơi khổ thể tre (ý là đã xong việc).

Hà Tất hỏi. “Sao anh nhanh vậy? Tôi còn chưa xem đủ...”

Cố Tuyên Duy mặt dài như núi Trường Sơn. “Bởi vì tôi diễn tốt, không NG”.

“Nhưng mà người khác NG cũng đâu có nhiều...”

Hà Tất còn chưa nói xong đã bị Cố Tuyên Duy lôi vào xe, rời đi.

“À, hoá ra là vì cảnh diễn ít”. Hà Tất ngồi ở ghế phó lái, lật xem tập kịch bản của Cố Tuyên Duy. “Thật là ít, lời thoại tổng cộng có...”

Y đếm đếm, sau đó quay đầu lại, giơ năm ngón tay với Cố Tuyên Duy. “Phần diễn của anh tổng cộng có mười lăm câu”.

6. Chương 6

Gần đây, Cố Tuyên Duy rất muốn đuổi việc Hà Tất, nhưng lại không mở miệng được, cũng không nỡ hạ thủ. Bởi vì chơi đùa tiểu đồng tây Hà Tất này khá là vui.

Ví dụ như, buổi sáng Cố Tuyên Duy phải ra ngoài sớm, y sẽ ôm bữa sáng ngồi chờ sẵn trên xe. Ông chủ không ăn, Hà Tất cũng kiên quyết không ăn. Ông chủ nói đồ ăn không ngon, y sẽ lập tức chạy đi mua thứ khác.

Ví dụ như, Cố Tuyên Duy tập thể hình, Hà Tất nhất định sẽ ở bên cạnh chạy nước miếng đầy mặt. “Dáng người ông chủ thật đẹp, anh thế này mà không nổi tiếng đúng là không có thiên lý!”

Ví dụ như, Cố Tuyên Duy quay phim mệt mỏi, Hà Tất liền giống như Doraemon có thể biến ra đủ thứ trò chọc cho hắn vui vẻ Tuy rằng Cố Tuyên Duy cảm thấy mấy trò đấy có hơi ngu ngu, nhưng không thể phủ nhận là rất thú vị.

Bất quá, có một chuyện khiến cho hắn không tài nào nhẫn nhịn được, mỗi lần Hà Tất nói cái câu kia là hắn lại chỉ muốn đá cho y cút đi.

Hà Tất nói. “A? Đã lại xong việc rồi...”

7. Chương 7

Hà Tất nghe người khác nói, trợ lý nhà người ta đều là cùng với ông chủ ở chung, thuận tiện hầu hạ chủ tử. Cho nên mỗi ngày khi trở về gian phòng nho nhỏ đang ở thuê kia, Hà Tất lại phi thường chờ mong Cố Tuyên Duy sẽ cho y đến ở cùng tại căn biệt thự ở ngoại ô thành phố.

Lúc trước, Hà Tất ngây ngây ngốc ngốc từng cực kỳ hâm mộ những người được sống trong biệt thự. Sau đó anh họ y nói. “À, chỗ bọn anh đang bán biệt thự đây, giá rẻ đặc biệt luôn”.

Nhưng Hà Tất cũng chẳng dễ chịu gì, bởi vì y không mua nổi.

Phòng ở đến kỳ gia hạn, Hà Tất trực tiếp trả phòng, đóng gói hành lý đến ngồi trước cửa nhà ông chủ.

Cố Tuyên Duy vừa mới sáng sớm bước chân ra khỏi cửa đã bị Hà Tất như dân chạy nạn dọa cho hoảng sợ.

“Cậu muốn chết à?”

Hà Tất gặm một miếng bánh trứng, thuận tiện đưa cho Cố Tuyên Duy một cái, chớp chớp mắt nói. “Ông chủ, anh thu lưu tôi đi!”

8. Chương 8

Cố Tuyên Duy đầu nở đầy hoa, đại não như bị mấy viên đạn xuyên qua: Nà nì? What? How are you!

“Cậu nói cái quái gì đấy! Tôi cũng không muốn làm đồng tính luyến ái!”

Hà Tất không thèm để ý đến hắn, ăn xong bánh trứng liền bắt đầu dọn hành lý vào.

“Tôi có nói là cho cậu vào hả?”

Hà Tất quay đầu lại. “Tôi gọi điện cho Phương Nguyên, phòng ở của tôi đến hạn rồi, anh ta bảo tôi ở luôn bên này cho tiện”.

“Tiện cái gì?” Tiện cho cậu cười nhạo tôi à? Cố Tuyên Duy trợn mắt muốn mắng người.

“Tiện cho tôi chăm sóc anh chứ sao”. Hà Tất đem đồ chuyển vào phòng khách, đối với việc ông chủ nhà mình không thèm giúp gì thì có chút khó chịu. “Anh không muốn làm gay? Nhưng Phương Nguyên bảo anh là gay mà”.

9. Chương 9

Cố Tuyên Duy cảm thấy, nếu một ngày nào đó bản thân hắn bị phong sát, thì chắc chắn là do người đại diện và trợ lý của hắn liên hợp lại sát hắn.

“Tôi có là gay cũng không muốn làm với cậu. Cậu cút ra ngoài mau lên”. Cố Tuyên Duy bày ra tư thế mà hắn tự cho là vô cùng soái, kết quả vừa nhìn Hà Tất liền sụp đổ.

Tiểu tử kia đang cong mông về phía hắn để thu dọn hành lý, quần áo vứt lộn xộn ở trên sofa, làm cho phòng khách vốn gọn gàng sạch sẽ giờ chẳng khác gì bị trộm đột nhập đánh cướp.

Bất quá đây cũng không phải trọng điểm. Trọng điểm là, quần bò của Hà Tất mẹ nó là quần cạp trễ, áo sơ mi rộng thùng thình, y cong mông như vậy nên cái eo trắng trắng nho nhỏ cứ thế lộ ra. Cố Tuyên Duy cả người nóng lên, hắn thế mà lại muốn sờ vào cái eo kia.

10. Chương 10

“Hà Tất”. Cố Tuyên Duy cảm thấy việc cấp bách hiện giờ là phải dập tắt dục vọng đáng khinh của mình, hẳn không thể không có tiêu chuẩn như vậy được. Ngộ nhờ hai người thực sự thông đồng làm vậy, lúc lần giường Hà Tất lại nói “Anh thật nhanh á”, phỏng chừng hẳn sẽ chết mất.

Hà Tất vẻ mặt ngu ngơ quay lại. “Ày? Ông chủ có gì phân phó?”

“Nếu cậu muốn chuyển vào, thì phụ trách dọn WC”. Cố Tuyên Duy cảm thấy, dọn WC đối với nam nhân mà nói thì là chuyện quá nhọc nhằn, cho nên hẳn tin tưởng, Hà Tất nhất định sẽ không đồng ý.

“Được thôi ông chủ!” Hà Tất xoay người, tiếp tục bận tới bận lui.

“.... Cho nên cậu vẫn là muốn ở lại nhà tôi đúng không?”

Lần này Hà Tất ngay cả đầu cũng không thèm quay lại, dùng mông trả lời Cố Tuyên Duy.

Buổi sáng y vừa mới ăn đậu tương, lúc này không cẩn thận lại thả rắm, đống mông nằm úp sấp trên sofa lớn tiếng nói. “Ông chủ thật xin lỗi! Sau này tôi tuyệt đối sẽ không ăn đậu tương nữa!”

11. Chương 11

Cố Tuyên Duy tự giận mình, phất tay một cái, để mặc Hà Tất tự sinh tự diệt.

Hà Tất đối với căn biệt thự này đã quen thuộc, sau khi sắp xếp quần áo xong liền ôm lên trên lầu.

“Ông chủ! Tôi ở phòng ngay cạnh anh nha!”

Cố Tuyên Duy không muốn để ý đến y, khoá kỹ cửa phòng ngủ, mở máy chiếu.

Đối với thú vui buồn nôn của Cố Tuyên Duy, Phương Nguyên nói. “Hắn đã không thể dùng từ đáng khinh để hình dung nữa rồi, mấy người đã thấy qua kẻ đứng đắn nào lại lắp máy chiếu ở nhà mình để xem GV chưa?”

Vài phút sau, Hà Tất ở cách vách đã nghe được tiếng giường động cùng với âm thanh ư ư a a vô cùng tiêu hồn.

“Ông chủ, là anh kêu đấy à?” Hà Tất ghé vào cửa, lo lắng hỏi.

Vốn dĩ Cố Tuyên Duy còn đang phi thường nhập diễn tập trung quay tay, bị một câu nói của Hà Tất làm cho khiếp sợ, run lên một cái, héo rũ.

12. Chương 12

Cố Tuyên Duy vẫn muốn đuổi việc Hà Tất, tuy rằng đa số thời gian y cũng đáng yêu, nhưng lúc không đáng yêu thì thật sự là làm cho người ta chỉ muốn bóp chết y.

Cố Tuyên Duy mặc áo ngủ vào, hướng về phía cửa sổ. “Hà Tất cậu bị ngu à?”

Hà Tất đã sớm mặt đỏ tim đập chạy đi, Cố Tuyên Duy nhìn người anh em đã mềm oặt của mình, lại rống to một tiếng. “Hà tất! Hà Tất!” (về trước là câu cửa miệng của anh, về sau mới là gọi em =)))

Hà Tất chạy lên lầu, trên tay còn cầm một quả dưa chuột.

“Làm cái trò gì đấy?” Cố Tuyên Duy nhìn đôi môi ướm át phần nộn của Hà Tất, lại nhìn quả dưa chuột trong tay y, nháy mắt liền cảm thấy thực dơ.

Hà Tất cắn một miếng dưa chuột, nói. “Anh kêu dễ nghe quá, tôi nghe xong cả người liền đói khát”.

13. Chương 13

Cố Tuyên Duy muốn đi bái phật, nhưng lười ra ngoài, thế là bực bội trở về phòng viết 20 tờ giấy khấn.

Tất cả lời khấn đều giống nhau: Xin thần linh hãy đem trợ lý của con nổ tung đi.

Hà Tất hoàn toàn không biết tâm tư của ông chủ nhà mình, trở về phòng nằm gặm dưa chuột. Dưa chuột này được ông chủ y cất trong tủ lạnh, tươi ngon mọng nước, cắn một miếng liền đặc biệt sảng khoái.

Cắn cắn cắn, Hà Tất không biết nghĩ tới cái gì, đột nhiên đỏ mặt, hình hích cười.

Vừa vặn lúc này Cố Tuyên Duy đã khấn vái xong, đến phòng Hà Tất tản bộ, thấy được vẻ mặt dâm dăng của Hà Tất, liền tựa vào cửa cảm khái một câu. “Mùa hè đúng là thời tiết tốt để động dục!”

14. Chương 14

Từ khi hai người cùng chen chúc dưới một mái hiên, Cố Tuyên Duy cảm thấy cuộc sống của mình ngày càng khốn khổ.

Hắn thuộc cung Xử Nữ, đủ thứ bệnh thần kinh, đồ vật này nọ nhất định phải để đúng vị trí. Chính là từ khi Hà Tất đến đây, cuộc sống gọn gàng ngăn nắp của hắn trở thành một lời khó có thể nói hết.

“Hà tất!”

Cố Tuyên Duy có chứng quáng gà, nửa đêm đi WC phát hiện đèn buổi tối đã bị người ta tắt mất, mà có khả năng làm chuyện này thì chỉ có Hà Tất.

“Hà Tất! Hà Tất! Lăn ra đây cho tôi!”

Cố Tuyên Duy ghen tiểu ngồi ở trên giường, hắn cảm thấy nếu mình mà là người sói, chắc chắn lúc này sẽ biến thân cắn chết Hà Tất.

Hà Tất đang chìm trong mộng đẹp đương nhiên sẽ không để ý tới ông chủ nhà mình, y là cái loại một khi đã ngủ thì bên ngoài động đất cũng chẳng biết. Cho nên giờ phút này, y vẫn bận say sưa với giấc nồng.

15. Chương 15

Cố Tuyên Duy nổi trận lôi đình dùng điện thoại chiếu sáng, sau khi giải quyết nhu cầu xong liền trực tiếp vọt vào phòng ngủ của Hà Tất.

Nói thế nào đây, Cố Tuyên Duy cảm thấy đây chính là vận hạn trong truyền thuyết. Hắn thực sự không hiểu nổi cái tên Hà Tất này sao có thể biến phòng ngủ thành hỗn loạn như vậy, càng không hiểu nổi sao y có thể nằm trên giường ngủ như chết thế kia.

Bị chứng quang gà gây trở ngại, mặc dù đã cầm điện thoại trong tay, nhưng Cố Tuyên Duy vẫn gặp chút khó khăn. Một đường đi hết giẫm phải quần áo rồi đồ đạc mới tới được bên giường, đang chuẩn bị rống giận, kết quả hắn lại bị dọa trước.

Cái tên Hà Tất bệnh thần kinh này ấy thế mà lại để một con gà la hét ở bên giường, mà Cố Tuyên Duy thì vừa hay lại giẫm trúng lên nó.

Tiếng thét chói tai từ con gà phát ra, hai người trong phòng đều bị dọa thành ngốc, Cố Tuyên Duy trực tiếp bổ nhào lên giường, đúng lúc nhào vào lòng Hà Tất.

Hà Tất bị đánh thức, vừa mở mắt liền thấy ông chủ đang ở trước ngực mình.

16. Chương 16

Đêm hôm khuya khoắt, cô nam quả nam, Hà Tất cảm thấy có chút không đứng đắn.

“Ông chủ...” Hôm nay lúc Hà Tất ăn dưa chuột, trong đầu đều tràn ngập thanh âm trên giường của ông chủ y, y không ngờ ông chủ mình cư nhiên lại là thụ.

Nhưng thật ra, tiếng mà y nghe được không phải của Cố Tuyên Duy, Hà Tất vẫn hơi ngốc, y đem tiếng GV nghĩ thành tiếng của Cố Tuyên Duy.

Cố Tuyên Duy bị dọa đến linh hồn nhỏ bé còn chưa kịp quay về, chậm chạp một lát mới hô to. “Hà Tất!”

Hà Tất lại hết hồn, cầm tay ông chủ cố gắng kéo hồn về. “Chỗ này chỗ này! Ông chủ tôi ở đây này!”

“Người là ai? Hà Tất đâu!”

Cố Tuyên Duy đã hoàn toàn mất lý trí rồi. Đối với nam nhân cung Xử Nữ như hắn mà nói, thiên địch lớn nhất một là chứng quang gà, hai là quỷ. Hắn cho rằng chuyện vừa xảy ra đúng là ma quái.

Hà Tất nhìn người trước mặt lên cơn điên, thực sự nhịn không nổi, lôi kéo mặt hắn hô to. “Hello! Nhìn tôi này! Anh sợ cái gì chứ?”

17. Chương 17

Cố Tuyên Duy cảm thấy hắn vẫn nên đuổi việc Hà Tất thì tốt hơn.

Mở đèn phòng ngủ lên, Hà Tất nhìn ông chủ đang hôn dỗi ngồi trên giường mà có điểm muốn cười.

“Ông chủ, anh sợ gà sao?” Hà Tất đi qua nhặt con gà lên.

“Cậu mới sợ dương vật!” Cố Tuyên Duy nổi giận. Nếu giết người không phạm pháp, hắn thật sự rất muốn đánh chết Hà Tất.

(“gà sao” với “dương vật” đều đọc là jiba).

Hà Tất vốn không có ý kia, vừa nghe Cố Tuyên Duy nói xong liền nhịn không được banh hộc cười. “Ha ha ha ha không phải! Tôi không phải có ý kia! Tôi nói là anh sợ gà phải không?”

“.....” Cố Tuyên Duy nhìn Hà Tất cười như thiếu đôn, lại nhìn con gà nhựa trong tay y, cuối cùng vứt bỏ lý trí, vươn tay tha người lên giường hành hung.

“Bạo lực.... gia đình.... A...”

18. Chương 18

Hà Tất thật sự rất thiếu đánh, Cố Tuyên Duy sắp phát điên rồi. Nhưng Phương Nguyên lại cảm thấy Hà Tất đặc biệt ‘xịn’, bởi vì anh ta vẫn luôn thấy Cố Tuyên Duy cực kỳ thiếu đánh, hiện giờ rốt cuộc cũng có người trị được cái tên Cố Tuyên Duy thần kinh kia.

Cho nên mới nói, võ quỷ dày có móng tay nhọn là chuyện có thật, đây đúng là vận mệnh trong truyền thuyết.

“Phương Nguyên anh mau khai thật cho tôi, Hà Tất có phải con riêng của anh không? Nếu không sao anh lại liều mạng đem cậu ta giữ lại bên cạnh tôi?”

Phương Nguyên đuối eo, ngạo kiều lườm hắc một cái. “Cậu bị mù à? Tôi có thể sinh sao? Có thể sao? Còn có! Lão nương so với cậu ta lớn hơn có năm tuổi! Tôi mẹ nó dù có thể sinh con, năm tuổi! Cậu đúng là có bệnh!”

Cố Tuyên Duy ghét bỏ nhìn Phương Nguyên, nghĩ nghĩ một lúc rồi lại nói. “VẬY cậu ta nhất định là tiểu tình nhân anh mới câu được, con mẹ nó anh...”

“Dừng!” Phương Nguyên nhấp một ngụm café, hiềm thấy khi nghiêm túc mở lời. “Hà Tất là thụ, cậu nghĩ hai chúng tôi có thể làm gì?”

À, đều là thụ.

Cố Tuyên Duy không còn lời nào để nói.

19. Chương 19

Hà Tất!” Cố Tuyên Duy thực vất vả mới xong một buổi phỏng vấn, cảm thấy mình sắp bốc hỏa rồi.

“Đây đây ông chủ!” Hà Tất cầm ly café, xuyên qua đám người đến trước mặt Cố Tuyên Duy cung kính dâng lên.

“Ngoan”. Cố Tuyên Duy nháy mắt nhập diễn, cảm thấy mình chính là vị hoàng đế trên vạn người, còn Hà Tất là chó săn bên cạnh. “Tiểu Hà tử, khởi giá hồi cung”.

“.....” Hà Tất cảm thấy ông chủ mình đúng là có bệnh thật rồi. “Tra”.

Trên đường về nhà, tính bát quái của Cố Tuyên Duy đột nhiên cháy lên hừng hực, hắc ngòi phía sau chọt chọt bả vai Hà Tất, cười hề hề hỏi. “Cậu là thụ à?”

Hà Tất nháy mắt hoá đá, xấu hổ nhìn lái xe, không lên tiếng.

“Ha!” Cố Tuyên Duy tiếp tục chọt y. “Đúng rồi đi! Phương Nguyên nói đấy!”

“.... Ừ”. Thanh âm Hà Tất bé như muỗi, còn trộm nhìn lái xe một cái.

“Thật khéo!” Cố Tuyên Duy tựa vào ghế sau, vỗ đùi cười hô hô.

“Anh cũng là thụ?” Hà Tất mở to hai mắt nhìn, có điểm hoảng sợ.

“Sao có thể! Ha ha ha ha ha ha tôi là nói, tôi đã sớm đoán trúng a!”

20. Chương 20

Hà Tất cảm thấy ông chủ nhà mình thật phiền, nhưng y lại rất thích.

Bình thường theo Cố Tuyên Duy bạn trước bạn sau, thật ra cũng không phải bạn lắm, dù sao ông chủ y cũng chẳng có nhiều việc.

Thời gian khác y ở trong nhà, trộm ôm Ipad xem phim có ông chủ đóng, thậm chí còn cố ý cắt ghép biên tập lại thành một bộ, mỗi tối trước khi đi ngủ đều phải xem một lần.

Phi thường đáng khinh!

Ngày đó, Cố Tuyên Duy ra ngoài ăn mừng sinh nhật mình cùng đám bạn, không cho Hà Tất đi theo, buổi chiều hắn đã xuất môn.

Hà Tất thấy nhàm chán, liền ở nhà làm loạn, làm một cái bánh ngọt, còn chạy đi mua rượu vang. Chính là đợi đến mười giờ tối Cố Tuyên Duy vẫn chưa về, tâm tình Hà Tất không được tốt, lại không dám quấy rầy Cố Tuyên Duy, liền ôm Ipad ngồi trên sofa xem những cảnh phim đã cut nối của ông chủ.

Cố Tuyên Duy đầu tiên là cùng bằng hữu đi ăn cơm, kỳ thật đã tan tiệc từ sớm, hắn trở về nhà ba mẹ, bầu không khí vẫn không thoải mái như trước, lúc ở nhà còn đột nhiên nghĩ đến Hà Tất đang làm gì.

Tên kia tuy rằng đáng ghét, nhưng cũng có nét động lòng người.

Trên đường trở về Cố Tuyên Duy mua rượu, tối trước lầu dưới nhà lại ngồi trong xe uống một lát, bởi vì tâm tình không tốt, liền biến chính mình thành say khướt.

Hắn vừa vào cửa đã hô to: “Hà Tất!”

Hà Tất bị hắn làm cho kinh hãi, trực tiếp lăn từ trên sofa xuống.

21. Chương 21

Cố Tuyên Duy trong lòng khó chịu, sinh nhật còn bị ba mẹ mắng.

Lúc trước hắn bị người trong nhà phát hiện ra là gay, còn nói cái gì muốn đưa hắn đi chữa bệnh, ầm ỹ một trận, sau đó ba năm liền Cố Tuyên Duy không về nhà.

Sinh nhật năm nay, hắn nhớ ba mẹ, liền muốn trở về nhìn xem, thái độ hai lão nhân thật ra không còn cứng rắn như trước, cũng không nói đưa hắn đi chữa bệnh linh tinh gì đó, mà chuyển chủ đề bảo hắn đừng làm diễn viên nữa, về nhà mở công ty tự mình làm ông chủ.

Cố Tuyên Duy cho rằng, những chuyện đại sự trong đời đều phải do mình tự quyết định, vô luận là về gia đình hay sự nghiệp.

Vì thế lại tan rã trong không vui.

Ở dưới lầu uống say khướt rồi mới trở về, gọi trợ lý một câu, rồi lại nghe đến ‘rầm’ một cái, nhìn về phía sofa, chỉ thấy trợ lý ngu ngốc nhà mình đang nằm úp mặt trên đất.

“Hà Tất, cậu hà tất phải thế chứ, ngủ trên giường không tốt hả?”

22. Chương 22

Hà Tất cũng biết mình hà tất phải làm thế, làm bánh ngọt cho người ta, kết quả hơn nửa đêm người ta mới trở về.

Y nhìn đồng hồ, được chứ, đã qua mười hai giờ rồi, sinh nhật vì thế cũng qua luôn.

Từ Ipad truyền ra thanh âm, là một lời thoại của Cố Tuyên Duy.

“Anh yêu em, anh nguyện ý vì em làm tất thấy, em nói muốn trái tim của anh, anh cũng có thể móc ra cho em xem”.

Lời thoại sến muốn chết, Cố Tuyên Duy uống rượu vào cảm thấy thực con mẹ nó cảm động. Nếu có người nói với hắn câu này, hắn nhất định sẽ không nói hai lời mà thượng người kia.

Nhưng mà không có ai.

“Cậu làm gì đấy? Hơn nửa đêm không ngủ, xem phim của tôi rồi tự sướng à?” Cố Tuyên Duy đi qua, một thân mùi rượu.

Hà Tất ngửi ngửi, chu môi. “Anh uống rượu?”

“Tôi uống nước tiểu!”

23. Chương 23

Cố Tuyên Duy bị ngu rồi. Hà Tất nghĩ thế, nếu không làm gì có ai đi nói mình uống nước tiểu.

Hà Tất đi chuẩn bị nước tắm cho hắn, Cố Tuyên Duy liền ôm Ipad xem, nhìn nhìn một lúc mới thấy không thích hợp, này mẹ nó tất cả đều là phân đoạn của hắn!

Hoá ra Hà Tất lại yêu mình như vậy....

Cố Tuyên Duy nhìn cửa phòng tắm, lâm vào trầm tư.

24. Chương 24

Cố Tuyên Duy ngâm mình trong bồn tắm rồi ngủ quên luôn, Hà Tất gắng gượng đem một con lợn chết cao hơn mình 10cm lôi ra, cả người cũng ướt đầy nước.

Tới phòng ngủ, Cố Tuyên Duy mơ mơ màng màng tỉnh lại, nhìn thấy Hà Tất, cười nói. “Yo, ướt nha!”

Ướt con mẹ nhà anh! Hà Tất mắt trợn trắng, đem Cố Tuyên Duy lên giường. “Anh mà còn uống rượu nữa tôi sẽ làm chết anh!”

“Yo, cậu mà có tài cán như vậy ha, đến làm tôi a! Tôi vĩnh viễn không cho cậu làm!” Cố Tuyên Duy nói xong, còn thật sự lật mình chống hông lên.

“.... Cố Tuyên Duy, không phải anh tắm xong não bị úng nước rồi đấy chứ?”

“À đúng!” Cố Tuyên Duy bình tĩnh đại ngộ. “Cậu là thụ cơ mà! Lại đây lại đây!”

Hà Tất không tình nguyện đi qua, muốn biết ông chủ nhà mình còn muốn giở trò gì, kết quả vừa mới nhích tới đã bị Cố Tuyên Duy cầm tay kéo ngã lên giường.

Phản ứng đầu tiên của y là: Mẹ nó, giường này thật là êm!

25. Chương 25

Hà Tất thần kinh thô, mãi đến khi chỗ nào đó của Cố Tuyên Duy thần kỳ cứng lên, chọc chọc vào y, y mới phản ứng lại, đỏ mặt muốn đẩy hắn ra.

“Uốn éo cái gì! Cậu gấp như vậy hả!” Cố Tuyên Duy vẽ mặt chính trực quát to.

Tôi đâu có uốn éo.... Hà Tất thật sự có chút sợ, y ở trong lòng thầm lặng đốt vàng mã, muốn khóc quá.

“Không phải cậu thích tôi à?” Cố Tuyên Duy đột nhiên cúi đầu nhìn y nở nụ cười, vẽ chính trực lúc này đã không còn, hiện tại chỉ thấy đặc biệt sở khanh.

“Đúng thì đúng...” Nhưng mà anh đâu có thích tôi! Không thích tôi thì đừng có chọc tôi a!

Cố Tuyên Duy tiếp tục cười, hắn cảm thấy chơi đùa tên này cực kỳ vui, thế là liền cúi đầu hôn miệng Hà Tất một cái. “Thích tôi hả?”

Hà Tất chết rồi, y cảm thấy chính mình lúc này chẳng khác gì một cái xác, bị trục xuất về tây thiên.

“Có thích hay không! Không nói tôi hôn cậu!”

“Thích thích! Thích anh!” Hà Tất hai tay che miệng, hai chân đạp lung tung.

“Thần kinh!” Cố Tuyên Duy trừng mắt nhìn y một cái, lật mình sang một bên, ngủ.

Cho nên, ai mới thần kinh đây?

26. Chương 26

Sáng sớm Cố Tuyên Duy tỉnh dậy, đầu có hơi đau.

Vừa mới quay đầu đã thấy Hà Tất ghé vào một bên, ngủ đến chảy cả nước miếng.

“Moá, dơ bẩn!” Cố Tuyên Duy ghét bỏ, lấy tay chọt chọt mặt Hà Tất.

Đêm qua, không phải hắn say đến cái gì cũng không biết. Cho nên chuyện hắn chọc ghẹo Hà Tất đương nhiên hắn biết rõ, phải nói như thế nào đây, Cố Tuyên Duy cũng không biết chính mình rốt cuộc có ý gì, chỉ là cảm thấy trên tên kia rất thú vị.

Mặt khác, Cố Tuyên Duy độc thân đã nhiều năm, khó tránh khỏi muốn tìm người làm chút chuyện thần kỳ, Hà Tất ngoại trừ đầu óc có hơi bệnh một tí, thì ngoại hình vẫn rất khiến người khác ưa thích.

Hà Tất bị Cố Tuyên Duy chọt nên ngủ không ngon, cúi kính lật mình. Cố Tuyên Duy không đùa y nữa, rời giường đi rửa mặt.

Sửa soạn xong, đến phòng bếp kiểm đồ ăn, Cố Tuyên Duy liền thấy một cái bánh ngọt xấu hề hề ở trên bàn ăn, lại nhìn đồng hồ gần chín giờ, mũi bỗng hơi chua xót.

Nhiều năm như vậy, sinh nhật hắn đều là âm ỉ ở bên ngoài, ca hát uống rượu pha trò, quà nhận được đều là những thứ đắt giá, nhưng lại chưa từng có người tự tay làm cho hắn thứ gì.

Cố Tuyên Duy không muốn ăn cơm, hần đột nhiên muốn ăn cái tên còn đang ngủ như heo kia.

27. Chương 27

Cố Tuyên Duy đương nhiên không thể ăn Hà Tất, ăn thịt người là phạm pháp!

Hắn ngồi ở bàn ăn, đem cái bánh ngọt xấu xí kia chuyển tới chuyển lui, sau đó về phòng ngủ lấy điện thoại, tìm góc độ đẹp chụp ảnh.

Trước tiên chỉnh sửa một chút hiệu ứng, nhìn cho sang trọng, sau đó mở weibo, đăng lên.

[Tự tay người ấy làm, chúc tôi ngày hôm qua sinh nhật vui vẻ]. Còn gắn thêm một cái biểu tình then thùng.

Đăng xong rồi, cảm thấy mỹ mãn, Cố Tuyên Duy an tâm ngồi chờ hơn mười vạn người theo dõi để lại bình luận, nhưng mà chờ nửa ngày mới có một cái, mà còn là tin quảng cáo.

Cố Tuyên Duy mất hứng, hần nghĩ, dù gì ông đây cũng đã trườn mặt mười năm cống hiến cho các người, dựa vào cái gì mà không bình luận cho ông!

Vì thế lại đăng thêm một cái, lần này hần còn chụp thêm một tấm mình đang mặc áo ngủ, cho tăng thêm tính sệch xi.

[Cảm ơn em đã dành tặng tôi món quà sinh nhật tốt như vậy].

Lần này rốt cuộc cũng có người bình luận, người đó nói. “Rời giường sớm như vậy, vừa nhìn đã biết là cuộc sống không có tính phúc!”

28. Chương 28

Hà Tất vừa mới rời giường, liền phát hiện ông chủ nhà mình đang ngồi nhìn bánh ngọt cười ngu.

Cố Tuyên Duy chỉ mặc chiếc áo ngủ khiến y nhớ lại một màn thần kinh ngày hôm qua, mặt không khỏi đỏ lên.

“Bánh ngọt có lẽ là hỏng rồi, đừng ăn nữa”. Hà Tất lắc lư đi qua, ngồi xuống đối diện Cố Tuyên Duy. “Đáng tiếc”.

“Đáng tiếc cái gì?”

Hà Tất ngửi ngửi cái bánh, cảm thấy vẫn còn tốt, nhưng y không dám mạo hiểm thử thách sức chịu đựng của dạ dày mình. “Thấy tiếc cho anh đó, không được thưởng thức món bánh ngọt siêu đẳng cấp tự tay tôi làm, trong này đều là tình yêu tôi dành cho anh cả đó!”

“.....” Nhịp tim Cố Tuyên Duy đột nhiên tăng tốc, bên tai hơi đỏ lên. “Câm miệng đi, đồ cậu làm mà cũng có thể ăn sao!”

“Sao lại không thể!” Hà Tất muốn hành hung ông chủ. “Tôi làm cơm chiên trứng không ngon hả?”

Hà Tất chính là có một sở trường đó, Cố Tuyên Duy cũng từng khen y.

“Cút qua một bên nấu cơm đi! Còn nói nhảm nữa thì chiên cậu!”

29. Chương 29

Gần đây, Phương Nguyên mới phát hiện ra một chuyện phi thường ghê gớm.

Anh ta phát hiện, mỗi ngày Cố Tuyên Duy đều rất thích trêu chọc Hà Tất, hết động tay động chân rồi lại động khẩu, phải chọc cho Hà Tất đỏ mặt nổi khùng lên mới chịu yên.

“Này, tôi bảo, cậu không cưới cậu ta thì đừng có suốt ngày chọc đến cậu ta, chọc rồi mang thai cậu có chịu trách nhiệm không?” Phương Nguyên thật sự nhẫn không được, hẹn Cố Tuyên Duy một mình ra nói chuyện. Tuy rằng Cố Tuyên Duy không nổi tiếng, nhưng vạn nhất thật sự xảy ra chuyện gì, công ty cũng sẽ chịu tổn thất.

Phương Nguyên nhìn người trước mắt đi uống café còn đeo kính râm, cảm thấy phi thường vô lực. Anh ta rất muốn nói với Cố Tuyên Duy, đừng có thần thánh hoá bản thân mình như thế, hần đẹp trai thật, nhưng cũng đâu có người nào nhận ra, cho dù thấy quen mắt thì cũng lắm chỉ coi như là nhân vật tép riu thôi.

Đương nhiên là ngoại trừ Hà Tất. Hà Tất vừa thấy Cố Tuyên Duy đã gọi một tiếng thần tượng, hai tiếng thần tượng. Dù sao thì Hà Tất cũng có bệnh mà.

“Anh uống lộn thuốc à? Nếu cậu ta thật sự có thể mang thai thì tốt rồi, mẹ tôi còn đang mong có cháu bé kia kia”. Cố Tuyên Duy hoàn toàn không thêm để ý, còn nhướn nhướn mày với Phương Nguyên.

“Cái gì?” Phương Nguyên cuống quýt. “Ý cậu là, hai người các cậu thật sự chung một chỗ rồi?”

30. Chương 30

Cố Tuyên Duy với Hà Tất, đương nhiên là vẫn chưa cùng một chỗ.

Bất quá, đúng là gần đây Cố Tuyên Duy có tâm tư này, không phải hần bị ‘tình yêu say đắm’ của Hà Tất thần kinh làm cho cảm động, mà là bởi vì hần cảm thấy Hà Tất mới là người chân chính hiểu nghệ thuật, hiểu diễn xuất, hiểu con người hần.

Người như vậy quá ít, hần cho rằng mình phải biết quý trọng.

“Cố Tuyên Duy, cậu nghiêm túc đấy à?” Phương Nguyên cực kỳ hoài nghi, trong đầu anh ta đã bắt đầu trù tính cho ra một bài báo ‘Hé lộ chuyện tình đồng tính của diễn viên tuyến dưới và trợ lý’.

“Ai có bệnh mà nói giỡn với anh?” Cố Tuyên Duy nhấp một ngụm café, cầm lấy di động gọi cho Hà Tất. “Bảo bối, buổi tối ca ca muốn ăn cơm chiên, nhớ chuẩn bị nha!”

“.....” Phương Nguyên bưng mặt, cảm thấy thế giới này hết thuốc chữa rồi. “Cố Tuyên Duy, không bằng trước tiên chúng ta bàn một chút chuyện huỷ hợp đồng đi”.

31. Chương 31

Lúc Cố Tuyên Duy về nhà, Hà Tất đang nấu cơm, sắc mặt quỷ dị.

“Cậu ăn nhầm thuốc chuột à?” Hần đến nhìn, thuận tiện đá mông Hà Tất một cái.

Hà Tất bị hấn đá, tí nữa thì úp mặt vào trong chảo, thế là cũng chẳng thèm quan tâm có bị đuối việc hay không, quay đầu mắng ông chủ. “Cố Tuyên Duy đồ thần kinh nhà anh! Mặt ông đây tí thì bị huỷ rồi!”

Cố Tuyên Duy nhún vai. “Dù sao cậu cũng không cần dựa vào gương mặt để kiếm cơm, có bị huỷ cũng không sao”.

Bỏ lại một câu thiếu đòn như vậy, Cố Tuyên Duy lượn đi thay quần áo.

Hà Tất muốn phát hoả, nhưng lại nghĩ lời Cố Tuyên Duy nói cũng không phải không có đạo lý....

“Cố Tuyên Duy! Anh mẹ nó về sau đừng có gọi bậy ‘bảo bối’! Ai là bảo bối nhà anh!” Hà Tất vẫn rống giận một tiếng tỏ vẻ bất mãn.

Cố Tuyên Duy nghe thấy, bĩu môi, không thèm để ý.

Làm xong cơm, Hà Tất chờ ông chủ đến ăn.

Cố Tuyên Duy từ trên lầu đi xuống, thấy trên đầu Hà Tất mọc lên một tia ngốc ngốc, liền cười đến đặc biệt soái.

32. Chương 32

Lúc ăn cơm, thỉnh thoảng Hà Tất lại liếc trộm Cố Tuyên Duy. Cố Tuyên Duy phát hiện ra nhưng giả bộ như không biết.

Cái cảm giác bị fan cuồng nhìn lên này, cực kỳ sướng khoái!

Tiểu diễn viên Cố Tuyên Duy rốt cuộc cũng có được một lần thoả mãn giấc mộng ‘hào quang người nổi tiếng’.

“Đúng rồi, có chuyện muốn nói với cậu”. Cố Tuyên Duy vừa ăn cơm vừa làm ra vẻ phong khinh vân đạm. “Vài ngày nữa Phương Nguyên sẽ tìm tôi bàn chuyện huỷ hợp đồng”.

“Ồ”. Hà Tất cực kỳ lãnh đạm, dường như không coi chuyện này là to tát gì.

Cố Tuyên Duy rất mất hứng. Sao lại có trợ lý không quan tâm đến tiền đồ của ông chủ như thế này! Hấn còn đang muốn thêm dầu vào lửa, kết quả lại nghe Hà Tất rống to một tiếng.

“Cái gì? Huỷ hợp đồng?”

Rốt cuộc cũng có phản ứng, Cố Tuyên Duy phi thường vừa lòng.

“Đúng, huỷ hợp đồng”.

“Vì sao?”

Cố Tuyên Duy nhìn Hà Tất vì bị kinh hách mà hai mắt tròn tròn, khoé miệng còn dính một hạt cơm.

Hấn vươn tay lấy đi hạt cơm bên miệng Hà Tất, sau đó rất tự nhiên mà cho vào miệng mình, tiếp đến mới ôn nhu nở nụ cười với vẻ mặt khiếp sợ của Hà Tất. “Bởi vì anh ta nói, scandal đồng tính của chúng ta mà bị truyền ra thì sẽ gây tổn thất cho công ty”.

33. Chương 33

Hà Tất rất muốn lên mạng post một bài viết, tiêu đề là ‘Mỗi ngày rời giường đều bị ông chủ phá hủy tam quan’.

“What?!” Hà Tất như đang nghe được tiếng linh hồn mình vỡ vụn. Y rất muốn bỏ não Cố Tuyên Duy ra xem thử.

Cố Tuyên Duy nhìn Hà Tất cười không dừng được. “Đúng vậy, tôi nói hai chúng ta đang kết giao. Anh ta liền nói muốn cùng tôi thảo luận chuyện huỷ hợp đồng”.

“.....” Hà Tất đỏ mặt, cảm giác chính mình sắp bị nấu chín rồi. “Ai mẹ nó cùng anh kết giao chứ! Tôi chỉ là trợ lý!”

“Cậu không biết trợ lý là phải phụ trách cả nhu cầu sinh lý của ông chủ à?” Cố Tuyên Duy vẫn mặt dày không biết xấu hổ nói tiếp.

“... Tôi không biết!” Hà Tất bạo phát, quăng đĩa muốn chạy, kết quả bị Cố Tuyên Duy bắt được.

“Trước khi cậu tới làm chưa từng xem ‘Kim bài trợ lý’? Tôi không tin”. Cố Tuyên Duy ôm eo Hà Tất, dán vào lỗ tai y, nói. “Ảnh đế Lô Chu nói: ‘Có việc trợ lý làm, không việc làm trợ lý’. Tôi không tin cậu không biết”.

“Tôi mẹ nó thật sự không biết! Anh cũng không phải ảnh đế, dựa vào cái gì mà đòi làm trợ lý chứ!”

34. Chương 34

Cố Tuyên Duy rút cuộc cũng đem Hà Tất đang xù lông buông ra.

“Đùa với cậu một chút thôi! Làm gì mà coi như thật vậy! Tôi có thể coi trọng cậu sao? Tôi mù hả?” Cố Tuyên Duy trừng Hà Tất một cái, cơm cũng không thèm ăn, trở về phòng.

Căn phòng lớn lập tức yên tĩnh lại. Hà Tất ngồi trước bàn ăn ngẩn người, nghĩ nghĩ một chút cảm thấy cũng đúng. Cố Tuyên Duy tuy không nổi tiếng, nhưng dù gì cũng là diễn viên, gặp qua nhiều trai xinh gái đẹp như vậy, sao có khả năng coi trọng mình được.

Y cảm thấy mình chính là một tên tiểu tử chân lấm tay bùn, còn người ta là vương công quý tộc, chẳng qua là chơi đùa mình một chút mà thôi.

Ở một diễn biến khác, Cố Tuyên Duy sau khi về phòng liền lên giường nằm, nhìn trần nhà xuất thần. Vốn dĩ hẳn đối với Hà Tất cũng chẳng ôm tâm tư gì, chỉ cảm thấy trêu chọc tên đó rất vui. Nhưng khi đối phương dứt khoát từ chối mình, trong lòng hẳn lại cảm thấy rất khó chịu.

Dựa vào cái gì chứ! Cố Tuyên Duy nghĩ nghĩ, ông đây là minh tinh, vừa đẹp trai lại có tiền, dựa vào cái gì mà không kết giao với ông!

35. Chương 35

Hà Tất cảm thấy dạo gần đây ông chủ nhà y rất khác lạ. Cái người trước kia cả ngày hihihaha không đứng đắn nay lại đột nhiên không thèm để ý đến y, thậm chí ở trường quay cũng không kêu gào y hầu hạ như trước, y bỗng cảm thấy không quen.

Hà Tất không chịu nổi, y cho rằng Cố Tuyên Duy hoặc là bị biến chứng, hoặc là mắc bệnh nan y rồi. Đắn đo một hồi, y quyết định gọi điện cho Phương Nguyên cầu cứu.

Phương Nguyên mới dụ dỗ được một tiểu thím tươi ngoại quốc, vóc người cực kỳ đẹp, hai người xuất ngoại đi du lịch, vừa hay bỏ lỡ điện thoại cầu xin viện trợ của Hà Tất.

Hà Tất thấy rất uất ức cho bản thân mình, ngày nào trong đầu cũng chỉ có Cố Tuyên Duy. Rốt cuộc là tại sao đột nhiên ông chủ lại không để ý đến y?

36. Chương 36

Từ sau khi Hà Tất nhất quyết cự tuyệt Cố Tuyên Duy, hắn đã hạ quyết tâm phải trở mặt lạnh nhạt với Hà Tất.

Chiến tranh lạnh mà, ai chả trải qua một lần, cùng lắm thì tự mình mua café tự giặt quần áo tự uống rượu giải sầu.

Mấy ngày nay công việc không nhiều, Cố Tuyên Duy nhàn rỗi liền đến quán bar uống rượu. Tửu lượng chẳng tăng lên được bao nhiêu, ngược lại độ thân thiết với bartender lại tăng lên đáng kể.

“Người anh em, có tâm sự hả?”

Bartender kia bộ dáng rất soái, vừa nhìn đã biết là 1 thuần chủng, Cố Tuyên Duy nhìn nhìn gã, lại nhìn nhìn chính mình, cảm thấy mình vẫn tốt hơn một chút, có gì Hà Tất lại chướng mắt hắn?

“Anh nhìn thế nào mà biết tôi có tâm sự? Anh biết xem bói à?”

Tiểu ca bartender lườm một cái, pha chế cho Cố Tuyên Duy một ly rượu khác. “Cái này cho cậu, đừng uống, đem người cậu đang nhớ nhung gọi đến, cho người đó uống!”

“Vì sao?” Cố Tuyên Duy nhìn nhìn ly rượu, hôm nay hắn uống hơi nhiều, đầu óc mơ hồ, thấy ly rượu có màu quất, nhìn lại giống nước chanh.

“Gọi tới là được rồi. Uống xong ly rượu này, đảm bảo giữa hai người có vấn đề gì cũng sẽ được giải quyết hết!”

37. Chương 37

Tiểu ca bartender nói đúng, vấn đề thật sự được giải quyết rồi.

Đêm đó, Hà Tất đột nhiên bị ông chủ gọi đến quán bar, Hà Tất đã lâu không được sung sướng cảm thấy cực kỳ vui mừng. Sau đó, hiện tại mở to mắt, cảm thấy cả thế giới như sụp đổ.

Y quay đầu nhìn người ngồi ở mép giường bên kia, thân mình sạch sẽ, đưa lưng về phía y, đang hút thuốc.

Hà Tất cảm thấy như đang có tiếng sấm nổ ầm ầm bên tai, bản thân mình thì bị sét thiêu chết đen.

“Ông... Ông chủ...”

Cố Tuyên Duy đang ngồi hút thuốc, nghe được tiếng gọi, tay run lên một chút, tàn thuốc rơi xuống chân.

Hắn cúi tàn thuốc đi, quay đầu lại, ra vẻ trấn định nói. “Tĩnh rồi”.

“A...”

Rượu của tiểu ca bartender đúng là quá oách, vấn đề lúc trước của hai người bọn họ thật sự được giải quyết xong. Bởi vì căn bản là không còn ai thềm để ý tới, vấn đề bọn họ phải đối mặt sắp tới còn nghiêm trọng hơn nhiều.

38. Chương 38

Tiểu ca bartender nói đúng, vấn đề thật sự được giải quyết rồi.

Đêm đó, Hà Tất đột nhiên bị ông chủ gọi đến quán bar, Hà Tất đã lâu không được sung hạnh cảm thấy cực kỳ vui mừng. Sau đó, hiện tại mở to mắt, cảm thấy cả thế giới như sụp đổ.

Y quay đầu nhìn người ngồi ở mép giường bên kia, thân mình sạch sẽ, đưa lưng về phía y, đang hút thuốc.

Hà Tất cảm thấy như đang có tiếng sấm nổ ầm ầm bên tai, bản thân mình thì bị sét thiêu chết đen.

“Ông... Ông chủ...”

Cố Tuyên Duy đang ngồi hút thuốc, nghe được tiếng gọi, tay run lên một chút, tàn thuốc rơi xuống chân.

Hắn phúi tàn thuốc đi, quay đầu lại, ra vẻ trấn định nói. “Tĩnh rồi”.

“A...”

Rượu của tiểu ca bartender đúng là quá oách, vấn đề lúc trước của hai người bọn họ thật sự được giải quyết xong. Bởi vì căn bản là không còn ai thềm để ý tới, vấn đề bọn họ phải đối mặt sắp tới còn nghiêm trọng hơn nhiều.

39. Chương 39

Cố Tuyên Duy tên này đúng là có bệnh rồi, hắn ôm Hà Tất theo kiểu ôm công chúa đi WC, sau đó lại ôm Hà Tất như ôm trẻ nhỏ để cho y đi tiểu.

Có thể tè được mới là lạ, Hà Tất xấu hổ muốn chết thêm vạn lần.

“Anh buông tôi ra, sau đó ra ngoài”. Hà Tất có điểm sợ hãi, nhờ đâu Cố Tuyên Duy run tay, đem mình thả trôi xuống bồn cầu thì vui rồi.

“Không sao, tôi không chê cậu, cậu cứ đi đi”.

Hà Tất tè, tè xong lại càng muốn chết. Y cảm thấy tam quan nhân sinh của mình thực sự đã bị ông chủ đánh cho tan tác hết rồi.

Giải quyết nhu cầu xong, hai người cùng nhau tắm.

Thật ra Hà Tất đã cự tuyệt, nhưng Cố Tuyên Duy lại bày ra vẻ mặt uỷ khuất. “Tắm cùng với tôi mà cậu không nguyện ý như vậy sao? Rõ ràng cậu còn ngủ với tôi rồi cơ mà”.

Hà Tất rất muốn đạp hắn, rốt cuộc là ai ngủ với ai hả! Nhưng mà không đạp được, bởi vì móng y đau, cả người đều đau, không nhấc chân lên được.

40. Chương 40

Tắm rửa xong, Cố Tuyên Duy phát hiện Hà Tất bị sốt. Hắn gọi điện xin Phương Nguyên giúp đỡ, nhưng vẫn như cũ không liên lạc được.

“Đừng gọi nữa, tôi tìm anh ta mấy ngày rồi”. Hà Tất nằm ủ rũ trong ổ chăn, khó chịu muốn chết.

Cố Tuyên Duy nhìn mà đau lòng, cũng chui vào chăn ôm lấy y. “Bị sốt rồi thì làm sao bây giờ?”

Hà Tất muốn mắng người, nhưng vẫn gắng nhịn xuống. Bây giờ y là một mảnh mai thụ đang bị thương, không thể mắng người. “Uống thuốc hạ sốt đi...”

“Đúng ha!” Chỉ số thông minh của Cố Tuyên Duy rốt cuộc cũng log in vào đại não, gọi điện nhờ người mang thuốc hạ sốt đến, sau đó lại chui vào chăn ôm Hà Tất, có chút mệt mỏi.

Hai người đều đang nude, ban ngày rõ ràng thế này so với buổi tối thì thẹn hơn nhiều, quan trọng hơn là....

“Ông chủ, anh không thấy rất kỳ quái à?”

“Kỳ quái cái gì?” Cố Tuyên Duy sáp lại gần hôn trán Hà Tất, đúng là có hơi nóng.

“Hai chúng ta sao lại ngủ với nhau? Sao anh lại ngủ với tôi? Anh đã ngủ với tôi rồi sao hiện tại không thêm giải thích lại còn ôm tôi hôn tôi?”

Đúng vậy, vì sao chứ?

41. Chương 41

Cố Tuyên Duy hầu hạ Hà Tất uống thuốc, từ đầu đến cuối vẫn giữ im lặng.

Hà Tất càng ngày càng không vui, cuối cùng nói. “Cố Tuyên Duy anh là kẻ vô tình là tên đại lừa đảo!”

Kỳ thật Cố Tuyên Duy vẫn đang suy nghĩ, nghĩ phải nói với Hà Tất thế nào về ý định hắn muốn kết giao cùng y. Căn bản là vì hắn cảm thấy lần trước mình bị từ chối quá thê thảm, cho nên bây giờ phải cẩn thận một chút, tốt nhất là không cho Hà Tất có cơ hội cự tuyệt.

“Hà Tất, tôi mắc bệnh nan y”. Cố Tuyên Duy thở dài, từ phía sau ôm lấy Hà Tất, cắn cắn lỗ tai y.

Lỗ tai Hà Tất đặc biệt mẫn cảm, bị Cố Tuyên Duy hết cắn rồi lại thì thầm bên cạnh, cúc hoa lại thấy đau quá.

“Anh ít nói nhảm đi, báo cáo kiểm tra sức khỏe tháng trước của anh là tôi cảm về đây!”

Cố Tuyên Duy lại bắt đầu động thủ đi sờ ngực Hà Tất. “Thật đấy, cậu đừng không tin tôi, tôi mà không được ở bên cạnh cậu thì thật sự sẽ bệnh chết mất”.

Mẹ nó.... Hà Tất thật sự nhẫn không nổi, chịu đựng cúc hoa vẫn còn đang đau, lật người, cắn một cái xuống đầu vú Cố Tuyên Duy.

42. Chương 42

Lời tỏ tình đã nói ra rồi, Hà Tất tự nhiên là đi vào khuôn khổ, bất quá y vẫn có chút thấp thỏm không yên.

“Ông chủ, tôi hỏi anh, không phải anh đang đùa giỡn tôi đấy chứ?” Uống thuốc xong, Hà Tất bắt đầu mệt rũ rượi, gục vào trong lòng Cố Tuyên Duy nghĩ vẫn vợ.

“Anh đùa với cưng làm gì, anh mà đùa thì sẽ đem lần đầu tiên của mình cho cưng sao?”

À, lần đầu tiên.

Hà Tất đột nhiên lên tinh thần, ngẩng đầu cười hì hì, nói. “Ai nha ông chủ, anh cũng là xử nam nha”.

Hai tên xử nam cứ như vậy thành công thông đồng làm vậy, chờ Phương Nguyên ôm tiểu tình nhân ngoại quốc đi du lịch trở về, nhìn thấy chính là cảnh tượng đôi cậu nam nam nồng tình mật ý.

“Cố Tuyên Duy, không phải tôi đã cảnh cáo cậu...”

Không đợi Phương Nguyên nói xong, Hà Tất đã chen vào. “Hai chúng tôi nhất định sẽ giữ ý, ngoại trừ ở trong nhà ra, ở bên ngoài chúng tôi nhất định sẽ không làm trò xằng bậy, hơn nữa anh yên tâm, công ty không phải bồi thường tiền, đám chó săn cũng không nhận ra anh ấy, sợ gì chứ!”

Nói cũng đúng, Phương Nguyên ăn bánh ngọt Hà Tất làm, nói. “Cũng phải, nhưng dù sao hai người các cậu cũng chú ý một chút. Hà Tất, gói cho tôi ít bánh ngọt này, honey nhà tôi hẳn sẽ thích!”

43. Chương 43

Từ sau khi Cố Tuyên Duy xác lập quan hệ với Hà Tất, nghiệp diễn xuất của hắn càng ngày càng gian nan. Bởi vì hắn phát hiện, mỗi lần quay phim, chỉ cần Hà Tất đứng ở một bên theo dõi là hắn lại không được tự nhiên, vì vậy NG vô số lần, đạo diễn cực kỳ giận dữ.

Vừa diễn xong một cảnh chia tay, Cố Tuyên Duy nhăn mặt nhăn mày leo lên xe.

“Ông chủ, tôi cảm thấy đạo gần đây anh diễn không ổn”. Hà Tất xem kịch bản. “Cảnh diễn ngày hôm nay là anh phải chia tay với bạn gái, nhưng mà anh cười cái gì chứ?!”

Cười cái gì? Cố Tuyên Duy nằm nhòai trên người Hà Tất, vô cùng đau đớn mà nói. “Anh vừa nghĩ tới bà xã anh đang nhìn anh là anh lại vui vẻ, mà đã vui vẻ thì anh không nhịn được cười”.

Cố Tuyên Duy vừa nói như thế, Hà Tất xấu hổ nở nụ cười, nắm tay Cố Tuyên Duy cắn một cái. “Ngồi yên đi, tôi còn phải lái xe đấy!”

44. Chương 44

Từ sau khi Cố Tuyên Duy xác lập quan hệ với Hà Tất, da mặt hắn càng ngày càng dày.

Ở nhà cứ nói động dục là động dục. Hà Tất than thở. “Anh kiềm chế một chút, sắp chết đến nơi rồi”.

“Hà Tất anh nói cho cưng hay, chúng ta phải để mỗi một góc trong căn nhà này được tươi đầy tình yêu hạnh phúc của chúng ta”.

Vì vậy, Cố Tuyên Duy căn cứ theo nguyên tắc ấy, tại phòng ngủ, phòng tắm, nhà bếp, phòng khách, ban công.... Chỗ nào cũng lưu lại kết ‘tinh’ tình yêu của bọn họ.

Tại trường quay, đạo diễn cho Cố Tuyên Duy hôn nữ chính. Cố Tuyên Duy mãi mà không làm được, không còn cách nào khác, đành phải hô to. “Hà Tất?”

Hà Tất chạy đến, Cố Tuyên Duy ôm vai y, nói. “Đạo diễn, tôi không diễn cảnh hôn được, trước tiên để tôi luyện tập với trợ lý một chút đã”.

Thế là, trước mặt bao nhiêu người, Cố Tuyên Duy giữ mặt Hà Tất, hôn xuống.

Nhưng mà cuối cùng, cảnh hôn kia vẫn bị cắt bỏ không quay. Không phải không muốn quay, mà căn bản là không quay được. Cố Tuyên Duy nói cái gì mà không được để nữ chính hôn hắn, miệng hắn thối, sợ làm ngạt chết con gái nhà người ta.

45. Chương 45

Cố Tuyên Duy cảm thấy chân thân của Hà Tất có thể là một chiêu tài miếu. Bởi vì từ sau khi hai người họ ở bên nhau, vai diễn mà hắn được tiếp nhận ngày càng tốt. Chính là đạo gần đây, Cố Tuyên Duy đã không còn nhiều hứng thú với công việc này.

Đợi đến lần thứ ba hắn từ chối một vai diễn nam chính số 2, Phương Nguyên rốt cuộc bạo phát.

“Cố Tuyên Duy cậu không muốn yên ổn đúng không? Hợp đồng của cậu sang năm sau là hết hạn rồi, nếu cậu cứ như vậy, công ty không thể tiếp tục ký với cậu nữa!”

Cố Tuyên Duy ở trong văn phòng Phương Nguyên dạo qua một vòng, phát hiện trên giá sách có một hộp ‘áo mưa’. “Ái yo, sinh hoạt cao ha!”

Hắn đem áo mưa để lên bàn làm việc của Phương Nguyên, sau đó ngồi xuống sofa nói. “Tôi bây giờ không giống với trước kia, tôi nghĩ rồi, có thể tôi không thích hợp với con đường này. Trước kia chỉ có một mình, sống thế nào cũng được, nhưng hiện tại thì không thể, còn có Hà Tất, tôi phải tính toán cho tương lai của chúng tôi”.

“Đùa cái gì đấy? Tính toán gì?” Phương Nguyên đem áo mưa bỏ vào ngăn kéo, tiếp tục thẩm vấn Cố Tuyên Duy.

“Nếu tôi vẫn tiếp tục không nổi lên được, hai chúng tôi chắc chắn sẽ sống không yên. Còn nếu nổi tiếng rồi, phiền phức sẽ càng nhiều. Hợp đồng còn có một năm, dự án nào có thể nhận tôi sẽ nhận, cảm thấy không ổn sẽ từ chối. Tôi chuẩn bị trở về nhà, cùng ba mở công ty”.

46. Chương 46

Phương Nguyên từ chối tiếp thu ý tưởng Cố Tuyên Duy giải nghệ, nhưng anh ta cũng hiểu rõ con người Cố Tuyên Duy, cố chấp không chịu được, căn bản không chịu nghe ai khuyên bảo, vì thế chỉ có thể xuống tay từ Hà Tất.

Nhưng Cố Tuyên Duy thì quán Hà Tất, anh ta lại bận, cho nên mãi vẫn không có cơ hội nói chuyện riêng với Hà Tất.

Mỗi lần Phương Nguyên đến trường quay hay đến nhà bọn họ, Cố Tuyên Duy luôn luôn: Hà Tất? Hà Tất?

Phương Nguyên cảm thấy, Hà Tất rồi sẽ bị Cố Tuyên Duy phiền chết.

Bất quá, hai người kia ở chung xem ra cũng tốt. Hai tên thần kinh tự lại một chỗ, rất hài hoà.

Dần dần, Phương Nguyên cũng buông tha cho Cố Tuyên Duy và Hà Tất. Bạn trai ngoại quốc của anh ta nói. “Bảo bối, mỗi người đều có lựa chọn riêng cho mình. Cưng xem, anh chọn cưng, cưng chọn anh, bọn họ lựa chọn nhau. Cuộc đời là của mỗi người, để cho bọn họ tự quyết định đi”.

Phương Nguyên phần nộ. “Ai dạy anh tiếng trung?”

“Cố Tuyên Duy đó”.

47. Chương 47

Tết âm lịch, Cố Tuyên Duy đưa Hà Tất về nhà, bị ba mắng cho một hồi, còn mẹ hắt lại rất thích Hà Tất.

Ba Cố Tuyên Duy nói. “Tiểu Hà, thằng con nhà bác nhiều tật xấu, con muốn đá nó thì cứ đá, thật sự không cần hạ thủ lưu tình”.

Hà Tất có điểm xấu hổ, nhìn Cố Tuyên Duy, gật đầu nói. “Vâng, ba ba”.

Y vừa gọi một tiếng ba ba, mẹ Cố Tuyên Duy liền phẩn khởi, cầm bao lì xì đưa cho y. “Nào nào, gọi mẹ đi”.

Hà Tất ngượng ngùng, Cố Tuyên Duy thì lại mặt dày cầm lấy bao lì xì, rất không có tâm nói. “Cảm ơn mẹ”.

“Cút nhà người đi!” Mẹ Cố Tuyên Duy trừng mắt với con trai mình một cái, lại nhìn Hà Tất, cảm thấy sao mà đáng yêu quá.

Cố Tuyên Duy rất vui vẻ. Lúc trước, bởi vì tính hướng của mình mà năm nào cũng cãi nhau với ba mẹ. Từ khi ở bên Hà Tất, hắt lại nói muốn cùng ba quản lý công ty, ba mẹ hắt tỏ vẻ: Hà Tất đúng là một đứa nhỏ tốt.

Cố Tuyên Duy ghen hòng, chuyện này liên quan rắm gì đến Hà Tất.

48. Chương 48

Quả thật là có liên quan đến Hà Tất, nếu không phải vì Hà Tất, Cố Tuyên Duy tuyệt đối sẽ không nghĩ đến việc nhanh chóng ổn định cuộc sống, có khi hắt còn lang bạt bên ngoài thêm mấy năm nữa.

Nhưng bởi vì có Hà Tất rồi, hắt muốn an an ổn ổn hưởng thụ cuộc sống với bà xã.

Buổi tối, hai người ở trong phòng ngủ của Cố Tuyên Duy, Hà Tất chui trong lòng ngực hắt, nói. “Ông chủ, có vấn đề này tôi không biết có nên hỏi hay không”.

“Vậy đừng hỏi”. Cố Tuyên Duy buồn ngủ muốn chết, người trong lòng lại còn không thành thật.

“Không được, không hỏi thì tôi không ngủ được”.

“Vậy hỏi mau”. Cố Tuyên Duy hôn lên mặt Hà Tất một cái, ôm chặt lấy người ta.

Hà Tất được ôm, chân gác lên người ông chủ. “Ông chủ, anh thích tôi ở chỗ nào?”

“.....” Cố Tuyên Duy buồn ngủ không chịu được, thuận miệng trả lời. “Ai nói anh thích cưng”.

49. Chương 49

Buổi sáng, Cố Tuyên Duy vừa tỉnh dậy đã thấy Hà Tất mang theo đôi mắt u oán đang nhìn mình.

“Sớm a, làm cái mặt quỷ gì đây?” Cố Tuyên Duy kéo người lại muốn hôn, kết quả lại bị Hà Tất đẩy ra.

“Sao vậy? Mới sáng sớm đã phát bệnh gì đó?” Hắt cầm lấy tay Hà Tất, cắn một cái.

Hà Tất mắt tròn trắng, cả đêm hôm qua y không ngủ, cẩn thận nghĩ lại một chút, hình như đúng là chưa bao giờ Cố Tuyên Duy nói thích y, cho nên, rốt cuộc là mẹ nó chuyện gì đang xảy ra?!

“Cố Tuyên Duy, tôi với anh chia tay”. Hà Tất ngồi xếp bằng trên giường, cúi đầu nhìn ngón chân.

“Cái gì?” Cố Tuyên Duy tỉnh ngủ, cảm thấy phương thức mình rời giường chắc chắn là không đúng rồi, bằng không sao tự dưng bà xã lại nổi điên với hắn.

“Anh không thích tôi, chúng ta vẫn là nên chia tay đi”.

“What? Anh không thích cưng? Anh có bệnh đầu mà không thích cưng? Không thích cưng thì anh ở bên cưng làm gì?”

Hà Tất không để ý tới hắn, chui vào chăn giả chết.

50. Chương 50

Hà Tất vẫn không thể cùng Cố Tuyên Duy chia tay, nguyên nhân rất nhiều, một trong số đó là Cố Tuyên Duy cảm trong người y, nói. “Anh lại rất muốn cho cưng biết anh yêu cưng bao nhiêu!”

Cố Tuyên Duy đem Hà Tất đâm chọt kêu a a, Cố ba Cố mẹ xấu hổ, dắt chó ra ngoài đi dạo.

Cố Tuyên Duy tâm tình tốt trọng chân phu cương, bắn hết cả người Hà Tất, cười hề hề nói. “Cảm nhận được tình yêu của ông xã chưa?”

Hai chân Hà Tất không khép lại được, nằm trên giường thút tha thút thít. “Tôi vẫn muốn chia tay với anh...”

Bất quá nói tới nói lui, thực tế thì vẫn không được, nhất là khi Hà Tất biết Cố Tuyên Duy vì muốn sống an ổn cùng mình mà không ký tiếp hợp đồng với công ty.

“Ông chủ, anh không làm nữa thật à?” Hà Tất nhận điện thoại của Phương Nguyên xong, vẻ mặt không tin nổi.

“Ừ ừ, về sau anh chính là ông chủ chân chính rồi!” Cố Tuyên Duy đã chuẩn bị tốt cùng ba quản lý công ty, tuy rằng hiện tại hắn không có gì, nhưng niềm tin thì có rất nhiều.

Thế nhưng, bà xã hắn lại nói thế này....

“Anh làm ông chủ? Vậy chẳng phải công ty sẽ phá sản luôn à?”

51. Chương 51

Cố Tuyên Duy đi làm, Hà Tất lại thành kẻ thất nghiệp. Bất quá y tìm được lạc thú trong việc làm bánh ngọt, ở trên mạng mở một tiệm bánh online, mỗi ngày làm mấy phần, sau đó tự mình đi giao hàng, sinh ý cũng không tồi.

Cố Tuyên Duy cùng ba hắn bận trước bận sau, buổi tối vừa về đến nhà là hô to. “Hà Tất! Hà Tất?”

Hà Tất rất không vui, có vài lần y đang ngủ còn bị Cố Tuyên Duy gọi dậy.

Mãi mới có một ngày nhàn rỗi, Cố Tuyên Duy kéo Hà Tất đi xem GV.

Hà Tất cảm thán. “Quả nhiên dùng máy chiếu xem GV cảm giác quá phê”.

Hai người vừa xem liền muốn làm, Cố Tuyên Duy giống như hưng phấn hơn mọi ngày, vừa làm vừa gọi tên Hà Tất không dứt. “Hà Tất a Hà Tất....”

Hà Tất lúng túng, bởi vì y cảm thấy cứ như Cố Tuyên Duy đang ngằm nói: mình hà tất phải cùng Hà Tất ở bên nhau?

Nhưng cho dù thế nào, hai người vẫn ngày ngày ở bên nhau. Cố Tuyên Duy cả ngày đem ‘hà tất’ dán ở bên miệng. Hà Tất thì rảnh rỗi lại ôm Ipad lặn qua lặn lại xem những bộ phim trước kia của Cố Tuyên Duy.

Hà Tất cảm thấy cuộc sống như bây giờ rất tốt. Cố Tuyên Duy không cần đi đóng phim, tuy rằng ở công ty cũng có nhiều tiểu cô nương thích ngấm trộm hân, nhưng xem ra vẫn tốt hơn là có ngày hân tự đứng trở nên nổi tiếng.

52. Chương 52

Ngày ấy sinh nhật Hà Tất, Cố Tuyên Duy không ở nhà. Một mình y ở nhà làm bánh ngọt chờ Cố Tuyên Duy, đột nhiên nhớ lại chuyện xảy ra vào sinh nhật Cố Tuyên Duy năm ấy.

Lúc Cố Tuyên Duy trở về cũng không coi là muộn, vừa vào nhà đã theo lệ thường hô to. “Hà Tất?”

Hà Tất chạy ra, trực tiếp nhào đến hôn hân một cái.

“Dừng lại dừng lại, có chuyện nghiêm túc!” Cố Tuyên Duy hôn lại một cái, để cho hà tất đứng vững.

“Chuyện gì a?”

Cố Tuyên Duy cười đến là bỉ ổi, đột nhiên quỳ một chân xuống, lấy ra một cái hộp nhỏ, vừa mở ra thì chẳng phải là nhẫn kim cương quý giá gì, mà là một cái nhẫn giấy được gấp từ tờ một trăm tệ.

Hà Tất cảm thấy đau đầu, y biết ngay là không nên ôm hy vọng gì ở Cố Tuyên Duy hết.

“Bà xã, mẹ anh nói hai chúng ta có thể kết hôn. Mấy hôm trước anh đi mua nhẫn, là hàng đặt thiết kế riêng, kết quả là nhầm ngày, đến ngày mai mới có thể lấy được. Cái này cứ dùng tạm thời đi, ngày mai chúng ta đổi cái đất tiền nha!”

53. Chương 53

Hà Tất có đáp ứng Cố Tuyên Duy không?

Không biết.

Phương Nguyên giận dữ ném kịch bản, nói. “Hai tên tiện nhân kia biến mất, ai mà biết bọn họ có thành hay không!”

~ Hoàn ~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ha-tat>